

Sygn. akt III KO 89/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie zażalenia na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w R.
w przedmiocie umorzenia śledztwa sygn. akt PR 1 Ds. [...]
po rozpoznaniu wniosku Sądu Rejonowego w R.
z dnia 31 sierpnia 2017 r., sygn. akt II Kp [...],
w przedmiocie przekazania w/w sprawy do rozpoznania zażalenia innemu sądowi
równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę Sądu Rejonowego w R., sygn. akt II Kp [...],
Sądowi Rejonowemu w S. w celu rozpoznania zażalenia
pokrzywdzonych na postanowienie prokuratora Prokuratury
Rejonowej w R..**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2017 r. prokurator Prokuratury Rejonowej w R. umorzył śledztwo mające dotyczyć popełnienia przestępstw z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. przez komornika przy Sądzie Rejonowym w R.. Rozpoznanie zażalenia na to postanowienie należało do właściwości miejscowej Sądu Rejonowego w R., który postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2017 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o zastosowanie instytucji przewidzianej w art. 37 k.p.k. i przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu. Podkreślono przy tym, ścisły związek postępowania w sprawie, w której zapadło kwestionowane postanowienie ze sprawą cywilną wytoczoną zarówno komornikowi sądowemu, jak i Prezesowi

Sądu Rejonowemu w R. W przekonaniu Sądu występującemu z wnioskiem, względ na odbiór społeczny rozstrzygnięcia stanowiącego wyraz kontroli decyzji procesowych podjętych przez prokuratora, którą w tym wypadku miałby wykonać Sąd zaangażowany w spór cywilny toczony w związku z niniejszą sprawą, przemawiał za wystąpieniem z taką inicjatywą.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w R. zasługiwał na uwzględnienie. Wprawdzie, jak wynika z postanowienia tego Sądu z dnia 2 sierpnia 2017 r., odmawiającego wyłączenia imiennie wskazanych tam sędziów, nie ma przesłanek, które mogłyby podważać ich bezstronność i obiektywizm, ale z drugiej strony, nie można tracić z pola widzenia zewnętrznego odbioru sytuacji, w której decyzja procesowa podlegająca kontroli Sądu Rejonowego w R., pozostaje w wyraźnym powiązaniu ze sprawą cywilną wytoczoną komornikowi sądowemu i prezesowi tego Sądu. Troska o to, aby rozstrzygnięciom sądowym towarzyszyła społeczna świadomość, że są one niezależne od relacji zawodowych istniejących między pracownikami różnych organów wymiaru sprawiedliwości w dostatecznym stopniu uzasadniała inicjatywę Sądu Rejonowego w R.

W sytuacji istniejącej w tej sprawie, właśnie potrzeba kształtowania społecznego przekonania o bezstronności organów wymiaru sprawiedliwości przemawiała za skorzystaniem z instytucji przewidzianej w art. 37 k.p.k. Dobro wymiaru sprawiedliwości nakazywało zatem przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu i to należącemu do innego okręgu – w celu rozpoznania zażalenia wniesionego przez pokrzywdzonych A. P. oraz M. P.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.